၂၀၁၇ ခုနှစ် မြန်မာနိုင်ငံ၏ နေထိုင်မှုအဆင့်အတန်း စစ်တမ်းကောက်ယူမှု

ဆင်းရဲနွမ်းပါးမှုအစီရင်ခံစာ

THE WORLD BANK IBRD • IDA | WORLD BANK GROUP

MYANMAR CSO CENTRAL STATISTICAL ORGANIZATION

UNDP Empowered lives. Resilient nations.

၂၀၁၇ ခုနှစ် မြန်မာနိုင်ငံ၏ ဆင်းရဲနွမ်းပါးမှုအခြေအနေ

ဆင်းရဲနွမ်းပါးမှုနှုန်း (%)

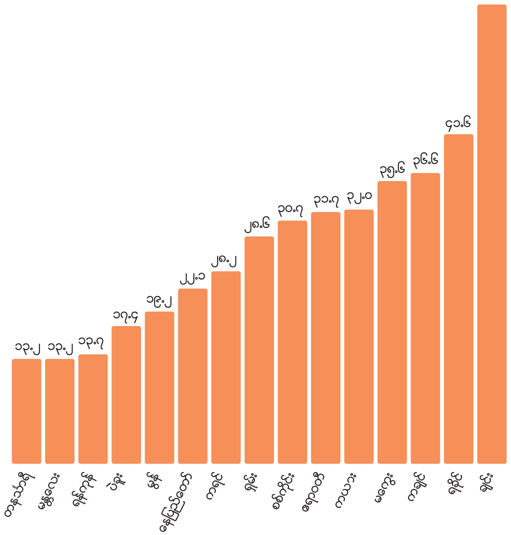

မြန်မာနိုင်ငံတွင်
လူဦးရေ၄ဦးတွင် ၁ဦးဆင်းရဲ

မြို့ပြတွင်
လူဦးရေ၁၀ဦးတွင် ၁ဦးဆင်းရဲ

ကျေးလက်တွင်
လူဦးရေ၁၀ဦးတွင် ၃ဦးဆင်းရဲ

ချင်းပြည်နယ်နှင့်
ရခိုင်ပြည်နယ်တို့သည်
အဆင်းရဲဆုံး ဖြစ်ပြီး

တနင်္သာရီ၊ မန္တလေးနှင့်
ရန်ကုန်တိုင်း
ဒေသကြီးတို့သည်
ဆင်းရဲမှုအနည်းဆုံး

မြန်မာနိုင်ငံ၏
စုစုပေါင်းဆင်းရဲနွမ်းပါးသူ (%)

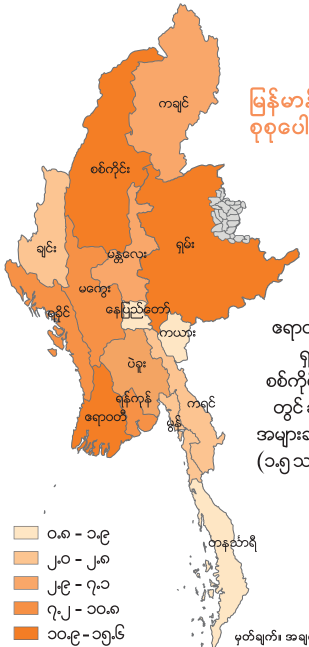

ဧရာဝတီတိုင်းဒေသကြီး၊
ရှမ်းပြည်နယ်နှင့်
စစ်ကိုင်းတိုင်းဒေသကြီးတို့
တွင် ဆင်းရဲသောသူများ
အများဆုံး နေထိုင်ကြပါသည်
(၁.၅ သန်းကျော် အသီးသီးရှိ)

ဆင်းရဲသူ ၈၇ % သည်
ကျေးလက်ဒေသတွင်
နေထိုင်ကြသည်

ထိခိုက်လွယ်သော
လူဦးရေ ၃ဦးတွင် ၁ဦး
(၃၃ %) သည် ဆင်းရဲနွမ်းပါးမှု
အတွင်းကျရောက်နေသည်

မှတ်ချက်။ အချက်အလက် ကောက်ယူမှုကို ဝေးလံ သောဒေသများသို့ပါ ၁၂ လ ကောက်ယူခဲ့သော်လည်း ရခိုင်ပြည်နယ်မြောက်ပိုင်း (ဘူးသီးတောင် နှင့် မောင်တော) နှင့် ရှမ်းပြည်နယ်၊ "ဝ" ကိုယ်ပိုင် အုပ်ချုပ်ခွင့်ရဒေသများသို့ သွားရောက်ကောက်ယူနိုင်မှု မရှိခဲ့ပါ။

၂၀၀၅ မှ ၂၀၁၇ ခုနှစ်အတွင်း ဆင်းရဲနွမ်းပါးမှုနှုန်း ပြောင်းလဲမှု

၂၀၀၅ နှင့် ၂၀၁၇ ခုနှစ်အတွင်း

ဆင်းရဲနွမ်းပါးမှုအတွင်း နေထိုင်သူဦးရေ ထက်ဝက်ကျဆင်းသွားခဲ့ပါသည်။

ဆင်းရဲနွမ်းပါးမှုနှုန်းကျဆင်းသွားခဲ့သော်လည်း
ဆင်းရဲနွမ်းပါးမှုမရှိပဲထိခိုက်လွယ်သောအုပ်စုမှာ ၁၈ % တိုးလာခဲ့ပါသည်။

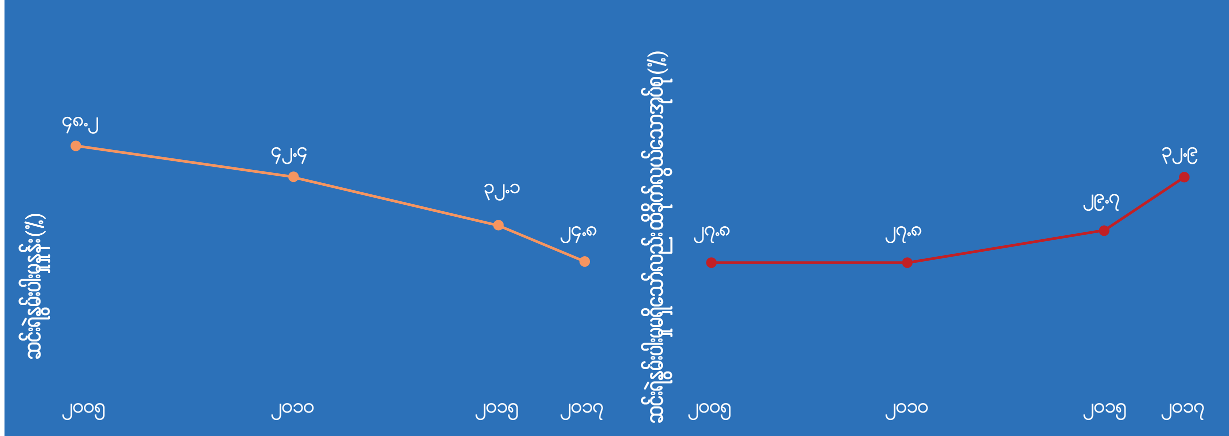

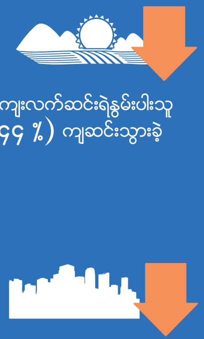

ကျေးလက်ဆင်းရဲနွမ်းပါးသူ
(၄၄ %) ကျဆင်းသွားခဲ့

မြို့ပြဆင်းရဲနွမ်းပါးသူ (၆၅ %)
ကျဆင်းသွားခဲ့

ဆင်းရဲနွမ်းပါးခြင်း၏ ယေဘုယျလက္ခဏာများ

ပညာရေး

အိမ်ထောင်ဦးစီး၏ ပညာရေးအဆင့်သည်
အိမ်ထောင်စု၏ သာယာဝပြောမှုနှင့်
များစွာဆက်စပ်မှုရှိပါသည်။

အလုပ်အကိုင်

မြေယာပိုင်ဆိုင်မှုရှိခြင်း (သို့မဟုတ်) စိုက်ပျိုးရေး
လုပ်ငန်းအပြင် အခြား လုပ်ငန်းများကိုပါလုပ်ကိုင်
သည့် အိမ်ထောင်စုများသည် ပိုမို၍သာယာ
ဝပြော မှုရှိပြီး၊ မြေယာပိုင်ဆိုင်မှုမရှိပဲ စိုက်ပျိုးရေး
လုပ်ကိုင်သော အိမ်ထောင်စုများသည် စိုက်ပျိုး
ရေးလုပ်ငန်း လုပ်ကိုင်မှုမရှိသော အိမ်ထောင်စု
များထက် ၃.၅ ဆပိုမိုဆင်းရဲကြပါသည်။

ပိုင်ဆိုင်မှု

ဆင်းရဲသောအိမ်ထောင်စုများသည်
ခေတ်မီပစ္စည်းပိုင်ဆိုင်မှုနည်းပါး ပါသည်။
ဆင်းရဲသော အိမ်ထောင်စုများ၏ မိုဘိုင်းဖုန်း
ပိုင်ဆိုင်မှု ၆၄% သည် မဆင်းရဲသော
အိမ်ထောင်စုများ၏ မိုဘိုင်းဖုန်းပိုင်ဆိုင်မှု
၈၆% နှင့်နှိုင်းယှဉ်နိုင်ပါသည်။

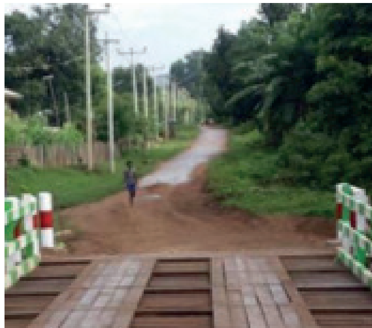

ဝန်ဆောင်မှု

ဆင်းရဲသူများသည် အခြေခံဝန်ဆောင်မှုများ
အသုံးပြုနိုင်မှု အကန့်အသတ်ဖြင့် ရှိနေပါသည်။
ကွန်ကရစ်လမ်း အသုံးပြုနိုင်မှုကို ဆင်းရဲသော
အိမ်ထောင်စုများတွင် ၄၀ % နှင့် မဆင်းရဲသော
အိမ်ထောင်စုများတွင် ၅၇ % ရှိသည်နှင့်
နှိုင်းယှဉ်နိုင်ပါသည်။